A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2022. január 20.*

Tartalomjegyzék

Jogi háttér . . . 3

A Kereskedelmi Világszervezet joga . . . 3

Az alaprendelet . . . 4

A jogvita előzményei . . . 7

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet . . . 7

A felek kérelmei . . . 9

A fellebbezésről . . . 9

Előzetes észrevételek . . . 10

Az első, második és harmadik jogalapról . . . 11

A felek érvei . . . 11

– Az első, arra alapított jogalapról, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Bizottság köteles volt elemezni a piaci szegmensenkénti áralákínálást . . . 11

– A második, arra alapított jogalapról, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a TK-k módszere nem volt megfelelő a piac szegmentációjának figyelembevételéhez . . . 13

– Az indokolási kötelezettség téves értelmezésére és a bizonyítékok elferdítésére alapított harmadik jogalapról . . . 14

A Bíróság álláspontja . . . 15

– Előzetes észrevételek . . . 15

– A harmadik jogalapról . . . 17

* Az eljárás nyelve: angol.

– Az első és második jogalapról 19

A negyedik jogalapról 22

A felek érvei 22

A Bíróság álláspontja 24

– A Törvényszék téves jogalkalmazásáról, amennyiben úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a dömpingelt behozatalnak az uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt, az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt hatásvizsgálata keretében köteles volt figyelembe venni a szóban forgó terméknek az ezen gazdasági ágazat által értékesített valamennyi típusát 25

– A Törvényszék téves jogalkalmazásáról, amennyiben úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a dömpingelt behozatalnak az uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt, az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt hatásának vizsgálata keretében köteles volt megvizsgálni, hogy a vizsgált termék 17 típusára vonatkozó árak milyen mértékben járulhattak hozzá a mintavételbe bevont uniós gyártók árainak csökkenéséhez 28

A Törvényszék előtti keresetről 29

A költségekről 30

„Fellebbezés – Dömping – (EU) 2017/804 végrehajtási rendelet – Kínából származó egyes varrat nélküli csövek behozatala – Végleges dömpingellenes vám – (EU) 2016/1036 rendelet – A 3. cikk (2), (3) és (6) bekezdése, és 17. cikk – A kár meghatározása – A dömpingelt behozatal Európai Unió piacán értékesített hasonló termékek árára gyakorolt hatásának vizsgálata – Az áralákínálás elemzése – A termékkódok (TK) módszerének alkalmazása – Az Európai Bizottság azon kötelezettsége, hogy figyelembe vegye az érintett termékkel kapcsolatos különböző piaci szegmenseket, valamint a hasonló termékek mintában szereplő európai uniós gyártók általi értékesítéseinek összességét”

A C-891/19. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: T. Maxian Rusche és N. Kuplewatzky, később: T. Maxian Rusche és A. Demeneix, végül: T. Maxian Rusche és K. Blanck, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2019. december 4-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd** (székhelye: Huangshi (Kína), képviselik: E. Vermulst és J. Cornelis advocaten)

felperes az elsőfokú eljárásban,

az **ArcelorMittal Tubular Products Roman SA** (székhelye: Roman [Románia]),

a **Válcovny trub Chomutov a.s**. (székhelye: Chomutov [Cseh Köztársaság]),

a **Vallourec Deutschland GmbH** (székhelye: Düsseldorf [Németország])

(képviseli őket: G. Berrisch Rechtsanwalt)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Prechal, a második tanács elnöke, a harmadik tanács elnökeként eljárva (előadó), J. Passer, F. Biltgen, L. S. Rossi és N. Wahl bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2021. július 1-jei tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésében az Európai Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke azon, 2019. szeptember 24-i Hubei Xinyegang Special Tube kontra Bizottság ítéletét (T-500/17, nem tették közzé, EU:T:2019:691, a továbbiakban: megtámadott ítélet), amellyel a Törvényszék megsemmisítette a Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli, kör keresztmetszetű, 406,4 mm-t meghaladó külső átmérőjű, vasból (de nem öntöttvasból) vagy acélból (de nem rozsdamentes acélból) készült csövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2017. május 11-i (EU) 2017/804 bizottsági végrehajtási rendeletet (HL 2017. L 121., 3. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet), amennyiben a Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd (a továbbiakban: Hubei) által gyártott termékeket érintette.

Jogi háttér

A Kereskedelmi Világszervezet joga

2 A többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak az Európai Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) az Európai Unió Tanácsa jóváhagyta a Marrakeshben 1994. április 15-én aláírt, a Kereskedelmi Világszervezet létrehozásáról szóló egyezményt, valamint az ezen egyezmény 1–3. mellékletében szereplő megállapodásokat, amelyek közé tartozik az 1994. évi

Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás).

3 A dömpingellenes megállapodásnak „A kár megállapítása” című 3. cikke így rendelkezik:

„3.1 Az [1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT)] VI. cikkének céljaira történő kármegállapításnak kétségbevonhatalan bizonyítékra kell támaszkodnia, és objektíven meg kell vizsgálnia a) a dömpingelt importáru mennyiségét, a dömpingelt importnak a belföldi piac hasonló termékeinek áraira gyakorolt hatását, b) az importnak az ilyen jellegű termékek belföldi előállítóira gyakorolt hatását.”

3.2 […] A dömpingelt import árakra gyakorolt hatásának tekintetében, a vizsgálatot végző hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy a dömpingelt importáru ára jelentősen alacsonyabb volt-e az importáló tag hasonló termékeinek áránál, illetve azt, hogy az ilyen import hatása valamilyen más módon jelentős mértékben leszorítja-e az árakat, illetve jelentős mértékben megakadályozza-e az egyébként esedékes áremeléseket. Az ilyen tényezők közül sem egy, sem több nem adhat szükségszerűen döntő iránymutatást.

[…]

3.5 Be kell bizonyítani, hogy a 2. és 4. pontokban kifejtett dömpinghatásokon keresztül a dömpingelt import e Megállapodás értelmében kárt okoz. A dömpingelt import és a belföldi iparágnak okozott kár közötti ok-okozati összefüggést az összes releváns bizonyítékra támaszkodva, a hatóságok előtt kell bebizonyítani. A hatóságoknak meg kell vizsgálniuk minden olyan, a dömpingelt importon kívül ismert tényezőt, amely azzal egy időben kárt okoz a belföldi iparágnak; az ilyen egyéb tényezők által okozott kár nem tulajdonítható a dömpingelt importnak. […]

[…]”

Az alaprendelet

4 Az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.; a továbbiakban: alaprendelet) (3) preambulumbekezdése kimondja:

„A […] dömpingellenes megállapodás szabályai megfelelő és átlátható alkalmazásának biztosítása érdekében a megállapodás nyelvezetének a lehető legteljesebb mértékben meg kell jelennie az uniós jogszabályokban.”

5 Az alaprendeletnek az „Alapelvek” című 1. cikke a következőket írja elő:

„(1) Dömpingellenes vám alkalmazható minden olyan dömpingelt termékre, amelynek az Unióban történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

(2) Egy termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha az Unióba irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a szokásos kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.

[…]

(4) E rendelet alkalmazásában a »hasonló termék« az a termék, amely a szóban forgó termékkel azonos, azaz vele minden tekintetben megegyezik, vagy ilyen termék hiányában egy másik termék, amely a szóban forgó termékkel ugyan nem egyezik meg minden tekintetben, de azzal szoros hasonlóságot mutató tulajdonságokkal rendelkezik.”

6 E rendelet „A dömping tényének a megállapítása” című 2. cikkének szövege az alábbi:

„[…]

D. Dömpingkülönbözet

(11) A vonatkozó tisztességes összehasonlítást szabályozó rendelkezéseknek megfelelően a dömpingkülönbözet meglétét a vizsgálati időszak alatt rendszerint a rendes érték súlyozott átlagának az Unióba irányuló összes exportügylet árainak súlyozott átlagával való összehasonlítása, vagy az egyes rendes értékeknek az Unióba exportált termékek egyes exportáraival való, ügyletenkénti összehasonlítása alapján kell meghatározni. A súlyozott átlag alapján megállapított rendes értéket azonban az Unióba irányuló összes egyedi exportügylet áraival is össze lehet vetni, ha az exportárak vásárlónként, területenként vagy időszakonként jelentős eltéréseket mutatnak, és ha az e bekezdés első mondatában meghatározott módszerek nem tükrözik a gyakorolt dömping teljes mértékét. Ez a bekezdés nem zárja ki a 17. cikk szerinti mintavételt.

[…]”

7 Az alaprendeletnek „A kár megállapítása” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) E rendelet alkalmazásában a »kár«, amennyiben másként nincs meghatározva, az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős hátrányt, az uniós gazdasági ágazatnak jelentős hátrány okozásával való fenyegetését, illetve az uniós gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti, és e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell értelmezni.

(2) A kár megállapításának egyértelmű bizonyítékokon és az alábbiak tárgyilagos vizsgálatán kell alapulnia:

a) a dömpingelt behozatal mennyisége és a dömpingelt behozatalnak az Unió piacán lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatása; és

b) az ilyen behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása.

(3) A dömpingelt import mennyiségét illetően vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal abszolút mértékben vagy az Unión belüli termeléshez, illetve felhasználáshoz viszonyítva jelentős mértékben nőtt-e. A dömpingelt importnak az árra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatallal történt-e jelentős áralákínálás az uniós gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. Ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

[…]

(5) A dömpingelt behozatalnak az érintett uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatására vonatkozó vizsgálatnak ki kell terjednie mindazon gazdasági tényezők és mutatók értékelésére, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják. […]

(6) A (2) bekezdéssel kapcsolatosan bemutatott összes vonatkozó bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében kárt okoz. Ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az (5) bekezdésben leírt, az uniós gazdasági ágazatot érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető.

(7) A dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak az uniós gazdasági ágazatnak, szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének. […]

(8) A dömpingelt behozatal hatását a hasonló terméknek az uniós gazdasági ágazat általi termeléséhez viszonyítva kell megállapítani, amikor a rendelkezésre álló adatok lehetővé teszik e termelés elhatárolását olyan ismérvek alapján, mint a termelési folyamat, a gyártók/termelők eladásai és nyeresége. […]

[…]”

8 E rendeletnek „Az uniós gazdasági ágazat meghatározása” című 4. cikke kimondja:

„(1) E rendelet alkalmazásában az »uniós gazdasági ágazat« kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az a hasonló termékek uniós gyártóinak/termelőinek összességére vagy közülük azokra vonatkozik, akiknek együttes termelése az érintett termék teljes uniós termelésének az 5. cikk (4) bekezdésének meghatározása szerinti jelentős hányadát teszi ki, […]

[…]

(4) A 3. cikk (8) bekezdésének rendelkezéseit e cikkre is alkalmazni kell.”

9 Az alaprendelet „Mintavétel” címet viselő 17. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Azokban az esetekben, amikor a panaszosok, az exportőrök vagy importőrök, a termékfajták vagy az ügyletek száma nagy, a vizsgálat a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag érvényes minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek észszerű számára korlátozható, vagy arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre korlátozható, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható.

(2) A felek, termékfajták, illetve ügyletek e mintavételi rendelkezések alapján történő végső kiválasztása a Bizottság hatásköre, de ennek során az érintett felek véleményének kikérésével és beleegyezésével kiválasztott minták előnyt élveznek, feltéve, hogy ilyen felek jelentkeznek és a vizsgálat megindításától számított három héten belül elegendő információt bocsátanak rendelkezésre a reprezentatív minta kiválasztásához.

[…]”

A jogvita előzményei

10 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 1–7. pontja ismertette, és azok a jelen ítélet szükségleteire tekintettel a következőképpen foglalhatók össze:

11 2016. február 13-án egy panasz benyújtását követően a Bizottság dömpingellenes vizsgálatot indított a Kínából származó egyes varrat nélküli, kör keresztmetszetű, 406,4 mm-t meghaladó külső átmérőjű, vasból, de nem öntöttvasból, vagy acélból, de nem rozsdamentes acélból készült csövek (a továbbiakban: érintett termék) behozatalával kapcsolatban.

12 A vizsgálat során a Hubeit, egy Kínában letelepedett társaságot, amely varrat nélküli csöveket gyárt és exportál az Unióba, kiválasztották arra, hogy az alaprendelet 17. cikke alapján a kínai exportáló gyártók mintájának részét képezze.

13 2016. november 11-én a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli, kör keresztmetszetű, 406,4 mm-t meghaladó külső átmérőjű, vasból (de nem öntöttvasból) vagy acélból (de nem rozsdamentes acélból) készült csövek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2016/1977 rendeletet (HL 2016. L 305., 1. o.).

14 2017. május 11-én a Bizottság elfogadta a vitatott rendeletet, amelynek 1. cikke az érintett termék valamennyi kínai exportáló gyártójára végleges dömpingellenes vám kivetését írja elő. A Hubei által gyártott és exportált termékeket illetően a dömpingellenes vám mértékét 54,9%-ban állapították meg.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

15 A Törvényszék Hivatalához 2017. augusztus 7-én benyújtott keresetlevelével a Hubei a vitatott rendelet megsemmisítését kérte.

16 2018. január 24-i végzésével a Törvényszék hetedik tanácsának elnöke engedélyezte az ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, a Válcovny trub Chomutov a.s. és a Vallourec Deutschland GmbH (a továbbiakban: ArcelorMittal és társai) számára, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.

17 A Hubei keresete alátámasztására négy jogalapot hozott fel. Az első jogalap az alaprendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdésének, valamint a dömpingellenes megállapodás 3. cikke 3.1. és 3.2. bekezdésének megsértésén alapult. A második jogalap e rendelet 3. cikke (6) bekezdésének és e megállapodás 3. cikke 3.5 bekezdésének megsértésén alapult. A harmadik jogalap az okozati összefüggésnek az alaprendelet 3. cikke (6) és (7) bekezdése értelmében való megállapítása során elkövetett nyilvánvaló értékelési hibán alapult. Végül a negyedik jogalap a „kellő gondosságra és a megfelelő ügyintézésre vonatkozó kötelezettség” megsértésén alapult. A Törvényszék csak az első és a második jogalapot vizsgálta meg, tehát csak azok relevánsak a jelen eljárás szempontjából.

18 Első jogalapjának első részével a Hubei arra hivatkozott, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a kár fennállásának megállapítása keretében az áralákínálást a vizsgálati időszak, azaz a 2015. év alapján elemezte. Ezt az első részt a Törvényszék a megtámadott ítélet 48–52. pontjában utasította el, amelyeket a jelen fellebbezés nem érint.

19 Ezzel szemben a Törvényszék helyt adott a Hubei által hivatkozott első jogalap második részének, amely a Bizottság által a kár fennállásának megállapítása keretében a dömpingelt import árainak és az uniós gazdasági ágazat által értékesített termékek árainak az áralákínálás elemzése céljából történő összehasonlítása céljából alkalmazott módszerre vonatkozik.

20 E tekintetben egyrészt a Törvényszék a megtámadott ítélet 59–67. pontjában lényegében úgy ítélte meg, hogy míg a Bizottság az érintett termékkel kapcsolatban három piaci szegmens fennállását állapította meg, amelyek közül az első a kőolajjal és a földgázzal, a második az építőiparral, a harmadik pedig a villamosenergia-termeléssel függ össze, a Bizottság nem vette figyelembe ezt a szegmentációt az áralákínálásra vonatkozó elemzése keretében, illetve általánosabban annak vizsgálata keretében, hogy a dömpingelt behozatal milyen hatást gyakorolt az uniós piacon lévő hasonló termékek árára. Következésképpen a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság elemzését nem az adott ügy valamennyi releváns adatára alapította, megsértve ezzel az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdését.

21 A Törvényszék e következtetés levonásához különösen a WTO Vitarendezési Testülete által a „Kína: Dömpingellenes vám kivetése a Japánból származó nagy teljesítményű, rozsdamentes acélból készült, varrat nélküli »HP-SSST« acélcsövekre” jogvitában előterjesztett fellebbviteli testületi jelentést (2015. október 14-i WT/DS 454/AB/R és WT/DS 460/AB/R, a továbbiakban: „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentés), valamint a 2004. október 28-i Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ítéletét (T-35/01, EU:T:2004:317) vette alapul.

22 Másrészt a megtámadott ítélet 68–75. pontjában a Törvényszék lényegében azt állapította meg, hogy a Bizottság, mivel az áralákínálás elemzése során nem vette figyelembe a mintavételbe bevont uniós gyártók által gyártottnak tekintendő, nem a mintavételbe bevont kínai gyártó exportőrök által exportált érintett termékek bizonyos mennyiségét, azaz 66 terméktípusból – ún. „termékkódból” (a továbbiakban: TK) – 17-et, amely e gyártók értékesítési volumenének 8%-át jelentette, nem vette figyelembe az ügy valamennyi releváns adatát, megsértve ezzel az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdését.

23 Végül a Törvényszék a megtámadott ítélet 77–79. pontjában megállapította, hogy az általa levont következtetéseket nem kérdőjelezhetik meg a Bizottság által a tárgyalást követően az iratokhoz csatolt bizonyítékok.

24 A megtámadott ítélet 82–89. pontjában a Törvényszék a Hubei által felhozott második jogalapnak is helyt adott, amikor lényegében úgy ítélte meg, hogy mivel az első jogalap keretében megállapította, hogy a Bizottság nem vett figyelembe minden releváns elemet az áralákínálás és a behozatalnak az uniós piacon jelen lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatásának meghatározása során, úgy kell tekinteni, hogy következésképpen a Bizottságnak az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdése értelmében vett okozati összefüggés fennállására vonatkozó megállapítása hiányos tényálláson alapult, és ekképpen a Bizottság nem vette figyelembe az okozati összefüggés vizsgálata során az ügy releváns adatainak összességét.

25 Következésképpen a Törvényszék helyt adott az első és a második kereseti jogalapnak, és következésképpen megsemmisítette a vitatott rendeletet a Hubeit érintő részében, anélkül hogy megvizsgálta volna az utóbbi által felhozott másik két jogalapot.

A felek kérelmei

26 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– mint jogilag megalapozatlant utasítsa el az első fokon előterjesztett kereset első és második jogalapját;

– a többi jogalap vizsgálata céljából utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és

– a fellebbezéssel és az elsőfokú eljárással összefüggésben felmerült költségek viseléséről jelenleg ne határozzon.

27 A Hubei azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést;

– másodlagosan az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereset harmadik és negyedik jogalapja vizsgálata érdekében utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé; és

– a Bizottságot kötelezze a jelen fellebbezés és az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

28 Az ArcelorMittal és társai azt kérik, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereset első és második jogalapját utasítsa el mint jogilag megalapozatlant;

– az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereset harmadik és negyedik jogalapja tekintetében való határozathozatal céljából utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;

– a Hubeit kötelezze a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére, és

– a költségekről ezen túlmenően jelenleg ne határozzon.

A fellebbezésről

29 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Bizottság hat jogalapra hivatkozik, amelyek az alábbiakon alapulnak: az első azon, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy köteles elemezni a piaci szegmensenkénti áralákínálást, a második jogalap azon, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a TK-módszer nem megfelelő a piac szegmentációjának figyelembevételéhez, a harmadik az indokolási kötelezettség Törvényszék általi téves értelmezésén és a bizonyítékok Törvényszék által elkövetett elferdítésén, a negyedik jogalap az alaprendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdésének téves értelmezésén, az ötödik e rendelet 17. cikkének megsértésén és a hatodik téves jogalkalmazáson, amennyiben a Törvényszék túlságosan intenzív bírói felülvizsgálatot gyakorolt a Bizottság által végzett áralákínálási elemzés vizsgálata során.

Előzetes észrevételek

30 Elöljáróban először is meg kell állapítani, hogy e rendelet (3) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a dömpingellenes megállapodás szabályai megfelelő és átlátható alkalmazásának biztosítása érdekében az említett rendelet célja többek között, hogy e megállapodás feltételeit a lehető legteljesebb mértékben ültess át az uniós jogba. Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 54. pontjában – amit a Bizottság fellebbezésében nem vitat – hangsúlyozta, hogy az alaprendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdésének rendelkezései lényegében megegyeznek az említett megállapodás 3. cikkének 3.1 és 3.2 bekezdésének rendelkezéseivel, amelyeket a „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentésben kifejezetten értelmeztek.

31 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell, hogy az Unió által kötött nemzetközi megállapodásoknak a másodlagos uniós joggal szembeni elsőbbsége miatt az utóbbi szövegét amennyire lehet, úgy kell értelmezni, hogy az összhangban legyen e megállapodásokkal (lásd különösen: 2011. november 10-i X és X BV ítélet, C-319/10 és C-320/10, nem tették közzé, EU:C:2011:720, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Ezenkívül a Bíróság már kimondta, hogy a szerződéses kötelezettségek tiszteletben tartásának általános nemzetközi jogi elve *(pacta sunt servanda)*, amelyet a szerződések jogáról szóló, 1969. május 23-i bécsi egyezmény (Recueil des traités des Nations unies, 1155. kötet, 331. o.; kihirdette: az 1987. évi 12. tvr.) 26. cikke rögzít, magában foglalja, hogy az uniós bíróságnak a dömpingellenes megállapodás értelmezése és alkalmazása során figyelembe kell vennie e megállapodás különböző rendelkezéseinek a WTO Vitarendezési Testülete által elfogadott értelmezését (lásd analógia útján: 2020. október 6-i Bizottság kontra Magyarország [Felsőoktatás] ítélet, C-66/18, EU:C:2020:792, 92. pont).

33 Így a Bíróság a WTO létrehozásáról szóló egyezmény mellékletét képező megállapodások egyes rendelkezéseire vonatkozó értelmezésének alátámasztása érdekében már hivatkozott a WTO valamely vizsgálóbizottságának vagy a Fellebbviteli Testületének jelentéseire (lásd különösen: 2011. november 10-i X és X BV ítélet, C-319/10 és C-320/10, nem tették közzé, EU:C:2011:720, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Következésképpen a Törvényszék – amint az többek között a megtámadott ítélet 53. és 54. pontjából kitűnik – lényegében helyesen állapította meg, hogy a jelen ügyben semmi nem zárja ki azt, hogy a dömpingellenes megállapodás 3. cikke 3.1. és 3.2. bekezdésének értelmezésére vonatkozó „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentésre hivatkozzon az alaprendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdése lényegében azonos rendelkezéseinek értelmezése során.

35 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az Unió intézményei széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai helyzetek összetettségéből adódóan (2018. október 18-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítélet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Szintén az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ez a széles mérlegelési jogkör többek között az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár fennállásának a dömpingellenes eljárás keretében való meghatározására vonatkozik. Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatának tehát az eljárási szabályok betartásának, a megállapított tények tényszerű pontosságának, e tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia. Ez a helyzet többek között a dömpingellenes vizsgálat keretében

az uniós gazdasági ágazatnak kárt okozó tényezők meghatározását illetően (2015. szeptember 10-i Bricmate ítélet, C-569/13, EU:C:2015:572, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 A Bíróság azt is ismételten megállapította, hogy azon bizonyítékok Törvényszék általi felülvizsgálata, amelyekre az uniós intézmények megállapításaikat alapítják, nem minősül olyan új tényértékelésnek, amely az intézmények tényértékelése helyébe lép. E felülvizsgálat nem sérti ezen intézményeknek a kereskedelempolitika területén fennálló széles mérlegelési jogkörét, hanem annak megállapítására korlátozódik, hogy ezen elemek alátámaszthatják-e az intézmények következtetéseit. Következésképpen a Törvényszéknek nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és következetességét kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy a bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (2019. július 10-i Caviro Distillerie és társai kontra Bizottság ítélet, C-345/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:589, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

Az első, második és harmadik jogalapról

38 Első, második és harmadik jogalapjával a Bizottság, amelyet az ArcelorMittal és társai támogatnak, a megtámadott ítélet 59–67. pontját vitatja, amelyben a Törvényszék lényegében azt mondta ki, hogy a Bizottság, mivel nem vette figyelembe az érintett termék piacának szegmentációját az áralákínálásra vonatkozó elemzése keretében, illetve általánosabban annak vizsgálata keretében, hogy a dömpingelt behozatal milyen hatást gyakorolt az uniós piacon lévő hasonló termékek árára, nem az ügy releváns adatainak összességére alapította vizsgálatát, megsértve ezzel az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdését.

A felek érvei

– Az első, arra alapított jogalapról, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Bizottság köteles volt elemezni a piaci szegmensenkénti áralákínálást

39 Első jogalapjának első részében a Bizottság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy megsértette az alaprendelet 1. cikkének (2) és (4) bekezdését, 3. cikkének (2), (3) és (8) bekezdését, valamint 4. cikkét, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak az érintett termék minden egyes piaci szegmensére vonatkozóan külön kellett volna vizsgálnia az áralákínálást.

40 E rendelkezésekből következik, hogy elegendő, ha a Bizottság az áralákínálást az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett „hasonló termék” szintjén elemzi, megvizsgálva annak az e rendelet 4. cikke értelmében vett „uniós gazdasági ágazatra” gyakorolt hatását.

41 Ezzel szemben az említett rendelkezésekben semmi nem utal arra, hogy az érintett termék minden egyes piaci szegmensére vonatkozóan külön-külön kellene elemezni az áralákínálást.

42 E kötelezettség előírásával a Törvényszék az áralákínálás olyan elemzését követelte meg, amely az érintett termék uniós versenyjog szerinti piacának fogalmán alapul. Márpedig e fogalom nagyon eltér az uniós jogalkotó által a dömpingellenes szabályozás keretében elfogadott „hasonló termék” fogalmától, különösen az áralákínálás elemzése szempontjából.

43 Első jogalapjának második részében a Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alapította az áralákínálás minden egyes piaci szegmens tekintetében külön-külön történő elemzésére vonatkozó követelményt a „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentésre és a 2004. október 28-i Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ítéletre (T-35/01, EU:T:2004:317).

44 Így a Törvényszék elferdítette az e precedensek alapjául szolgáló tényeket, amelyek teljes mértékben eltérnek a jelen ügy alapjául szolgáló tényállástól.

45 Egyrészt ugyanis az e két korábbi ügyben szóban forgó esetekben a hasonló termék szintjén semmilyen áralákínálást nem állapítottak meg, míg a vitatott rendeletben a Bizottság ezen a szinten állapította meg az áralákínálást.

46 Másrészt, ellentétben a „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentésben szereplő helyzettel, amelyben a dömpingelt behozatalok és a belföldi értékesítések különböző piaci szegmensekben összpontosultak, a Bizottság a vitatott rendeletben megállapította, hogy a belső értékesítések és a dömpingelt behozatalok ugyanazon piaci szegmensekben és hasonló szinten koncentrálódtak.

47 Első jogalapjának harmadik részében a Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a vitatott rendeletet, vagy másodlagosan jogilag tévesen minősítette a tényállást, amikor a megtámadott ítélet 67. pontjában úgy ítélte meg, hogy az ezen ítélet 59., 61., 62. és 64. pontjában megállapított tények olyan kivételes körülményeknek minősülnek, amelyek szükségessé teszik az áralákínálás piaci szegmensenkénti vizsgálatát.

48 A Hubei előzetesen előadja, hogy a fellebbezés hatástalan, mivel a Bizottság a megtámadott ítéletet annyiban vitatja, amennyiben az az áralákínálás minden egyes piaci szegmens tekintetében külön-külön történő vizsgálatát írja elő. A Törvényszék ugyanis nem ilyen elemzést írt elő, hanem a megtámadott ítélet 45., 66. és 67. pontjában kizárólag azt állapította meg, hogy a vitatott rendelet sérti az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdését, mivel a rendelkezésére álló ténybeli elemekre tekintettel a Bizottság az áralákínálás elemzése keretében nem vette figyelembe az érintett termék piacának szegmentációját. Ezenkívül, amennyiben a Bizottság anélkül vitatja a Törvényszék által tett egyes ténybeli megállapítások relevanciáját, hogy a bizonyítékok elferdítésére hivatkozna, érvelése elfogadhatatlan.

49 Az ügy érdemét illetően a Hubei azt állítja, hogy az első jogalap első része nem megalapozott. Az említett rendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontjában és 4. cikkének (1) bekezdésében szereplő, a „hasonló termékekre” való hivatkozásból ugyanis az következik, hogy a „hasonló termék” fogalma több terméktípust, következésképpen több szegmenst is lefedhet, amit a Bíróság ítélkezési gyakorlata is megerősít.

50 Ezenkívül a WTO Vitarendezési Testülete által létrehozott Fellebbviteli Testület hangsúlyozta, hogy az áralákínálás elemzése során fontos megvizsgálni a különböző piaci szegmenseket, és a megtámadott ítélet összhangban van e megállapításokkal.

51 A Hubei szerint, habár nem köteles az áralákínálás fennállásának minden egyes terméktípus vagy piaci szegmens tekintetében történő bizonyítására, a Bizottság köteles megvizsgálni az összes releváns bizonyítékot, ideértve azt a kérdést is, hogy a különböző piaci szegmensek léte globális hatással lehet-e annak elemzésére, hogy a dömpingelt import milyen hatás gyakorolt az árakra és különösen az áralákínálásra.

52 Az első jogalap második részét illetően a Hubei előadja, hogy az a jogalap, amelyre a Törvényszék a vitatott rendelet megsemmisítése érdekében támaszkodott, az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján a Bizottságot terhelő azon kötelezettség megsértése, hogy az áralákínálásra vonatkozó elemzését a releváns adatok összességére alapozza, és ennélfogva a kár pozitív bizonyítékok és tárgyilagos vizsgálat alapján való meghatározására vonatkozó kötelezettség megsértése.

53 A Törvényszék helyesen hivatkozott a két precedensre, nevezetesen a „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentésre és a 2004. október 28-i Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ítéletre (T-35/01, EU:T:2004:317) annak alátámasztása érdekében, hogy amennyiben olyan különböző piaci szegmensek állnak fenn, amelyek jelentős árkülönbségeket mutatnak, figyelembe kell venni e szegmentációnak az áralákínálás elemzésére gyakorolt hatását.

54 Ezenkívül a Bizottság e két precedensre vonatkozó több állítása is pontatlan.

55 Végül a Bizottság azon állítása, amely szerint a jelen ügyben mind a kínai import, mind pedig az uniós gazdasági ágazat által értékesített termékek ugyanazon piaci szegmensbe összpontosulnak, nem szerepel a vitatott rendeletben, amint azt a Törvényszék helyesen megállapította. Márpedig a Hubei már a közigazgatási eljárásban állította, hogy a kínai import eltérő piaci szegmensre összpontosult, mint amelyben az uniós gazdasági ágazat által gyártott termékek koncentrálódtak.

56 A Hubei előadja, hogy az első jogalap harmadik részét is el kell utasítani. Egyrészt ugyanis az érdekelt felek nem az érintett termék meghatározásával összefüggésben, hanem a kár és az okozati összefüggés tekintetében vetették fel a különböző piaci szegmensek fennállásának kérdését. Másrészt, ami a Bizottság által a kárkülönbözet számítása érdekében az uniós gyártók mintájában szereplő legnagyobb társaság gazdasági helyzete és jövedelmezősége miatt eszközölt kiigazítást illeti, amelyet a 2016/1997 rendelet (8) preambulumbekezdésében említ, a Hubei azt állítja, hogy e tényezők egyértelműen jelentős hatással vannak a kárelemzésre.

– A második, arra alapított jogalapról, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a TK-k módszere nem volt megfelelő a piac szegmentációjának figyelembevételéhez

57 Második jogalapjával a Bizottság a megtámadott ítélet 60. és 67. pontját vitatja, amelyekben a Törvényszék lényegében azt állapította meg, hogy a TK-k módszere nem megfelelő a piac szegmentációjának figyelembevételéhez. Ezáltal a Törvényszék tévesen értelmezte a vitatott rendelet (24) preambulumbekezdését, és a közigazgatási eljárás során, valamint a Bizottság által a Törvényszék elé terjesztett szóbeli és írásbeli észrevételeiben nyújtott magyarázatokat. Másodlagosan a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette az e tekintetben bemutatott bizonyítékokat.

58 A Bizottság azt állítja, hogy a TK-k módszere képezi a lehető legrészletesebb elemzést az érintett termék és a hasonló termék összehasonlítása céljából. Ez a módszer, amelyet egyébként az Unió fő kereskedelmi partnerei nem alkalmaznak, sokkal mélyebb elemzésből áll, mint amelyet a hasonló termék piaci szegmenseiben végeznek el. A TK-k felépítése ugyanis figyelembe veszi a vizsgált termék valamennyi jellemzőjét, és így lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy minden, a mintába felvett kínai gyártó által gyártott csövet megfeleltessen a mintába felvett uniós gyártó által gyártott, a lehető leginkább összehasonlítható csőnek. Így a TK-k első számjegye a három érintett piaci szegmens egyikére utal. Semmi nem enged arra következtetni, hogy a Bizottság a TK-kra

alapozva nem vette figyelembe az érintett termék vagy a piac egyes sajátos jellemzőit, köztük az árváltozásokat. A TK-k módszere – tervezése és működése révén – piaci szegmensenkénti elemzést biztosít.

59 A Hubei azt állítja, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék kizárólag azt állapította meg, hogy a Bizottság rendelkezésére álló tényállási elemekre tekintettel a TK-módszer alkalmazása önmagában nem elegendő a piac szegmentációjának figyelembevételéhez.

60 Kétségtelen, hogy e módszer lehetővé tette volna a Bizottság számára annak meghatározását, hogy az adott TK alá tartozó vagy terméktípusba tartozó kínai import egy adott piaci szegmensben alákínálta-e az árakat a mintába bevont uniós gyártók által az ugyanazon TK alá vagy azonos piaci szegmensbe tartozó terméktípusért kiszámlázott eladási árakat. Mindazonáltal, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 67. pontjában helyesen megállapította, ugyanezen módszer nem tette lehetővé a Bizottság számára, hogy megállapítsa az adott szegmensbe irányuló dömpingelt importnak az uniós gazdasági ágazat más szegmensbe tartozó termékeinek eladási áraira gyakorolt hatását.

– Az indokolási kötelezettség téves értelmezésére és a bizonyítékok elferdítésére alapított harmadik jogalapról

61 Harmadik jogalapjának az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettség téves értelmezésére alapított első részében a Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 77–79. pontjában úgy ítélte meg, hogy az általa a tárgyalást követően a Törvényszék felhívására előterjesztett bizonyos bizonyítékok, amelyek igazolják, hogy az érintett termék három piaci szegmensében áralákínálás történt, és hogy a mintába bevont uniós gyártók értékesítései a dömpingelt behozatalhoz hasonlóan az építőipari szegmensre összpontosultak, nem voltak figyelembe vehetők, mivel azokat a Törvényszék előtti eljárás kései szakaszában terjesztették elő, és olyan indokokra vonatkoztak, amelyeket a vitatott rendelet nem tartalmazott.

62 Harmadik jogalapjának második részében a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette a rendelkezésére álló bizonyítékokat, amikor a megtámadott ítélet 78. pontjában úgy ítélte meg, hogy a piacszegmensenkénti elemzésre csak utólagosan került sor. A különböző piaci szegmensek közötti különbségtételt az elemzés kifejezetten magában foglalta a TK-k módszere útján, amelynek működését a Törvényszék figyelmen kívül hagyta vagy tévesen értelmezte, és elferdítette.

63 A harmadik jogalap első részét illetően a Hubei azt állítja, hogy a Bizottság tévesen hivatkozik a 2015. szeptember 10-i Fliesen-Zentrum Deutschland ítéletre (C-687/13, EU:C:2015:573) annak alátámasztása érdekében, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettséget.

64 Ugyanis, amint az ezen ítélet 73. pontjából kitűnik, az ítélet olyan különleges összefüggésben született, amelyben a közigazgatási eljárásban részt nem vevő importőr az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozott olyan állításokat illetően, amelyeket nem ő maga terjesztett elő. A Hubei azt állítja, hogy helyzete alapvetően eltérő, mivel a közigazgatási eljárás kezdetétől azt állította, hogy a különböző szegmensek létezése jelentőséggel bír az áralákínálás elemzése szempontjából.

65 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az intézmények kötelesek ismertetni a szóban forgó határozat rendszerét illetően alapvető fontossággal bíró tényeket és jogi megfontolásokat, és a jogi aktus indokolásának magában a határozat szövegében kell szerepelnie.

66 Végül a Hubei előadja, hogy pontatlan azt állítani, hogy az igazgatási iratoknak köszönhetően tudta, hogy a mintába bevont uniós gyártók értékesítései és a dömpingelt behozatalok ugyanazon szegmensbe, vagyis az építőipari szegmensbe összpontosulnak, és hogy az áralákínálást mind a három szegmensben megállapították. A bizalmas kezeléssel kapcsolatos okokból ugyanis nem volt hozzáférése a többi kínai gyártó áralákínálásának számításához.

67 A harmadik jogalap második részét illetően a Hubei előadja, hogy a megtámadott ítélet 78. pontjában a Törvényszék nem azt rótta fel a Bizottságnak, hogy nem szegmensenként alkalmazta a TK-módszert, hanem azt, hogy nem végzett szegmensenkénti elemzést. Következésképpen a Törvényszék azt rótta fel a Bizottságnak, hogy a TK-módszer csak azt tette lehetővé számára, hogy egy adott szegmensben áralákínálást állapítson meg, de nem tette lehetővé számára annak elemzését, hogy az egyik szegmensben megállapított áralákínálás milyen hatásokat gyakorolt az uniós gyártók által a másik szegmensben számlázott értékesítési árakra.

A Bíróság álláspontja

– *Előzetes észrevételek*

68 Elöljáróban mindenekelőtt pontosítani kell, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben az áralákínálásnak a Bizottság által a jelen ügyben elvégzett elemzését illetően pontosan mit kifogásolt ezen intézménnyel szemben, mivel e kérdésben a felek nem értenek egyet ezen ítélet pontos terjedelmét illetően.

69 E tekintetben, amint arra lényegében a főtanácsnok is rámutatott indítványának 59. pontjában, a megtámadott ítélet 65–67. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék elismerte, hogy az áralákínálás elemzése keretében a Bizottság, mivel a TK-módszert alkalmazta, bizonyos mértékig figyelembe vette az érintett termék szegmentációját. Mindazonáltal úgy ítélte meg, hogy tekintettel a jelen ügyben az e szegmentációt jellemző négy ténybeli elemre, nevezetesen arra, hogy a keresleti oldalon a különböző szegmensekhez tartozó termékek nehezen helyettesíthetik egymást, az árak különböző szegmensek közötti eltérése, az uniós gazdasági ágazat mintájába bevont legnagyobb vállalkozás műveleteinek a kőolaj- és földgázágazatban való koncentrációja, valamint a mintába bevont kínai gyártó-exportőrök behozatalainak az építőipari szegmensben való koncentrációja nem volt elegendő ahhoz, hogy megfelelően figyelembe vegyék a piac szegmentációját annak elemzése során, hogy a dömpingelt import milyen hatással volt az uniós gazdasági ágazat áraira, és hogy következésképpen a Bizottság elemzését nem az ügy releváns adatainak összességére alapozta.

70 Pontosabban, a megtámadott ítélet 67. pontjában a Törvényszék azt rótta fel a Bizottságnak, hogy figyelembe véve a jelen ügyben a szegmentációt jellemző négy ténybeli elemet, az áralákínálásra vonatkozó elemzése keretében legalábbis nem győződött meg arról, hogy az uniós gazdasági ágazat árainak csökkenése nem olyan szegmensből származik-e, amelyben a kínai import olyan alacsony jelenléttel vagy áralákínálási szinttel rendelkezett, feltéve hogy egyáltalán fennállt, amelyet nem lehetett az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében „jelentősnek” tekinteni.

71 Amint ugyanis arra a főtanácsnok is rámutatott indítványának 60. pontjában, a Törvényszék e 67. pontban hallgatólagosan, de szükségszerűen azt állapította meg, hogy ha ez lenne a helyzet, akkor az uniós piacon alkalmazott árak ezen csökkenése nem tekinthető a dömpingelt behozatal következményének.

72 Ezt követően meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében a kár meghatározásának a dömpingelt behozatal mennyiségének, az uniós piacon alkalmazott árakra gyakorolt hatásának és az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt befolyásának objektív vizsgálatával kell együtt járnia. E rendelet 3. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a dömpingelt behozatalnak az árakra gyakorolt hatását illetően meg kell vizsgálni, hogy a dömpingelt behozatal esetében az uniós gazdasági ágazat hasonló termékének árához képest jelentős alákínálás történt-e.

73 Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 33. pontjában megjegyezte, az alaprendelet nem ír elő semmilyen különös módszert az áralákínálás elemzésére.

74 Mindazonáltal, amint azt a Bizottság hangsúlyozza, magából e rendelet 3. cikke (3) bekezdésének szövegéből kitűnik, hogy az esetleges áralákínálás meghatározására alkalmazott módszert főszabály szerint az említett rendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett „hasonló termék” szintjén kell alkalmazni, még akkor is, ha az – mint a jelen ügyben is – különböző, több piaci szegmensbe tartozó terméktípusokból állhat (lásd ebben az értelemben: 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 58. és 59. pont).

75 Következésképpen az alaprendelet főszabály szerint nem kötelezi a Bizottságot arra, hogy az áralákínálás fennállását illetően elemzést végezzen a hasonló termék áralákínálásától eltérő szinten.

76 Ezt az értelmezést megerősíti a „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentés 5.180 pontja, amelynek értelmében a dömpingellenes vizsgálattal megbízott hatóság a dömpingellenes megállapodás 3. cikkének 3.2. bekezdése alapján nem köteles a vizsgálattal érintett minden egyes terméktípus vagy a hasonló nemzeti terméket alkotó termékek teljes köre tekintetében az áralákínálás fennállását bizonyítani.

77 Mindazonáltal, amint azt ugyanezen 5.180 pont megerősíti, amennyiben az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottságnak „objektív vizsgálatot” kell lefolytatnia a dömpingelt behozatalnak az uniós gazdasági ágazat hasonló termékeinek árára gyakorolt hatását illetően, ezen intézmény az áralákínálás elemzése során köteles minden releváns bizonyítékot figyelembe venni, ideértve adott esetben az érintett piac különböző szegmenseire vonatkozókat is.

78 Következésképpen az áralákínálás elemzése tárgyilagosságának biztosítása érdekében a Bizottság bizonyos körülmények között kötelezhető arra, hogy ilyen elemzést végezzen a szóban forgó termék piaci szegmenseinek szintjén, még akkor is, ha a jelen ítélet 36. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerinti, a kár fennállásának meghatározására vonatkozó széles mérlegelési jogkör – amint arra a főtanácsnok az indítványának 167. pontjában szintén rámutatott – kiterjed legalább az elemzés módszerére, az összegyűjtendő adatokra és bizonyítékokra, az áralákínálási különbözet meghatározásához használandó számítási módszerre, valamint a begyűjtött adatok értelmezésére és értékelésére vonatkozó döntésekre.

79 Végül meg kell jegyezni, hogy először is ez a helyzet áll fenn a 2004. október 28-i Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ítéletben (T-35/01, EU:T:2004:317) szóban forgóhoz hasonló helyzetben, amelyet az jellemez, hogy a dömpingellenes vizsgálat tárgyát képező behozatalok nagy többsége az érintett termék piacának egyik szegmensében összpontosult.

80 Amint ugyanis a Törvényszék ezen ítélet 127. és 129. pontjában lényegében kimondta, az érintett behozatalok különösen erős szegmentációja esetén az alaprendelet 3. cikke nem képezi akadályát annak, hogy az uniós intézmények a kárt az érintett szegmens szintjén külön értékeljék, feltéve azonban, hogy a hasonló terméket teljes egészében megfelelően figyelembe veszik.

81 Másodszor, amint arra lényegében a főtanácsnok is rámutatott indítványának 77. pontjában, az alaprendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdésének értelmezése céljából a „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentésből eredő tanulságok összefoglalhatók oly módon, hogy olyan különleges helyzetben, amelyet a belső értékesítések és a dömpingelt import különböző szegmenseken való jelentős koncentrációja, valamint az e szegmensek közötti kifejezetten jelentős árkülönbség jellemez, az áralákínálás fennállására vonatkozó elemzés objektivitásának biztosítása érdekében a Bizottságnak – még ha széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik is ezen elemzés részletes módszerei tekintetében – köteles lehet figyelembe venni minden egyes terméktípus piaci részesedését és az árak közötti ezen eltéréseket.

82 Amint ugyanis e jelentés 5.180 és 5.181 pontjából kitűnik, a dömpingellenes vizsgálattal megbízott hatóság, amennyiben köteles objektíven megvizsgálni a dömpingelt behozatalnak a belső árakra gyakorolt hatását, nem hagyhatja figyelmen kívül azokat a bizonyítékokat, amelyek arra engednek következtetni, hogy e behozatalok nem gyakoroltak hatást ezen árakra, vagy csak korlátozott hatást gyakorolhattak.

83 E megfontolások fényében kell megvizsgálni a fellebbezés alátámasztására felhozott első három jogalapot, a harmadik jogalap vizsgálatával kezdve, tekintettel annak az első két jogalapra gyakorolt esetleges jelentős hatására.

– *A harmadik jogalapról*

84 Harmadik jogalapjával a Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 77–79. pontjában úgy ítélte meg, hogy az érintett termék piacának szegmentációjára vonatkozó, a Bizottság által a tárgyalást követően előadott ténybeli elemeket nem lehetett figyelembe venni.

85 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 80. és 81. pontjában szintén rámutatott, az ügy irataiból kitűnik, hogy a Bizottság a Törvényszék előtti tárgyalás során lefolytatott vitákat követően e bíróság kérésére számszerűsített adatokat szolgáltatott, amelyek a TK-módszer alkalmazásából eredtek, és amelyekből egyrészt az következett, hogy a három szóban forgó szegmensben a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat értékesítései majdhogynem egyenlő szinten voltak jelen, hogy azok elsősorban az építőipari szegmensben összpontosultak 75,1%-os, illetve 71,6%-os részesedéssel, hogy mindkettő nem jelentéktelen szintet ért el a kőolaj- és gázszegmensben, azaz 17,3%-ot, illetve 15,3%-ot, valamint hogy mindkettő kisebb, de nem jelentéktelen szinten jelen volt a villamosenergia-termelés szegmensében, azaz 7,4%-on, illetve 13,1%-on, továbbá másrészt az következett, hogy az áralákínálásra sor került mind a három érintett szegmensben.

86 Márpedig a megtámadott ítélet 77–79. pontjában a Törvényszék lényegében úgy ítélte meg, hogy ezeket az adatokat nem veheti figyelembe, mivel amennyiben azokat a Törvényszék előtti eljárás késői szakaszában terjesztették elő, nem egészíthetik ki a vitatott rendelet indokolását.

87 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolásnak a kérdéses aktus jellegéhez kell igazodnia, és abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az aktust kibocsátó intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (2003. január 9-i Petrotub és Republica kontra Tanács ítélet, C-76/00 P, EU:C:2003:4, 81. pont; 2015. szeptember 10-i Fliesen-Zentrum Deutschland ítélet, C-687/13, EU:C:2015:573, 75. pont).

88 Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményére, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére, és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem követelmény az, hogy az indokolás minden releváns ténybeli és jogi elemet részletezzen, mivel azt a kérdést, hogy a jogi aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikkben foglalt követelményeknek, nemcsak a jogi aktus szövegére, hanem összefüggéseire, valamint az érintett területre vonatkozó jogszabályok összességére tekintettel is kell értékelni (2003. január 9-i Petrotub és Republica kontra Tanács ítélet, C-76/00 P, EU:C:2003:4, 81. pont; 2015. szeptember 10-i Fliesen-Zentrum Deutschland ítélet, C-687/13, EU:C:2015:573, 76. pont).

89 Hasonlóképpen, amikor rendeletről van szó, az indokolás szorítkozhat egyfelől az aktus elfogadásához vezető általános helyzet, másfelől pedig az általa elérni kívánt általános célok megjelölésére. Következésképpen nem várható el az uniós intézményektől, hogy kifejtsék azokat a különböző – gyakran számos és összetett – tényeket, amelyek alapján elfogadták a rendeletet, vagy *a fortiori* az, hogy azokra vonatkozóan többé-kevésbé teljes értékelést nyújtsanak (2015. szeptember 10-i Fliesen-Zentrum Deutschland ítélet, C-687/13, EU:C:2015:573, 77. pont).

90 A jelen ügyben a megtámadott ítélet 79. pontjában a Törvényszék hangsúlyozta, hogy a Bizottság a vitatott rendeletben nem fejtette ki azt a tényt, hogy a mintába bevont uniós gyártók értékesítései az építőipari szegmensben összpontosultak, holott e rendelet (104) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a kínai exportáló gyártók szövetsége éppen azt állította, hogy a Kínából származó behozatalok ebben az ágazatban összpontosultak, míg az uniós termelők jobban érintettek voltak a kőolaj- és gázszegmensben, valamint a villamosenergia-termelés szegmensében.

91 Márpedig nem róható fel a Bizottságnak, hogy nem hivatkozott a vitatott rendeletben az említett egyesület által felhozott érvre adott válaszában erre a tényre, mivel a jelen ítélet 89. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikk által megkövetelt indokolás nem kötelezi ezen intézményt arra, hogy kimerítő jelleggel határozza meg azokat a különböző – gyakran igen nagyszámú és összetett – tényeket, amelyekre tekintettel dömpingellenes vámot kivető rendeletet fogadtak el, és annál kevésbé köteles többé-kevésbé teljes értékeléssel szolgálni.

92 Ezenkívül, mivel az áralákínálás elemzése tekintetében a Bizottság által követett cél lényege kitűnik a vitatott rendeletből, ez utóbbinak nem kellett külön indokolást tartalmaznia a számos, ezen elemzéssel kapcsolatban hivatkozott ténybeli érvek mindegyike tekintetében (2015. szeptember 10-i Fliesen-Zentrum Deutschland ítélet, C-687/13, EU:C:2015:573, 78. pont).

93 Ugyanis, amint arra lényegében a főtanácsnok is rámutatott indítványának 85. pontjában, a Bizottság által a tárgyalást követően szolgáltatott adatok a vitatott rendeletben már szereplő indokokra vonatkozó részleteket és kiegészítő információkat tartalmaznak, amelyekről egyébként nem vitatott, hogy megfelelő indokolásnak minősülnek, amelyek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a TK-módszeren alapuló elemzés bizonyította, hogy a jelen ügyben a hasonló termék szintjén áralákínálás történt.

94 Különösen a vitatott rendelet (108) preambulumbekezdésében a Bizottság a következőképpen fejtette ki, hogy a TK-módszer miért teszi lehetővé a termékek összehasonlítása során, és így különösen az áralákínálás elemzése keretében az érintett termék piaci szegmensének figyelembevételét:

„Ami a szegmenseket illeti, a Bizottság rámutatott, hogy az egyes terméktípusok közötti fontos különbségek tükröződnek a [TK]-ban, és ennek révén biztosítható, hogy csak összehasonlítható termékek között történjen összehasonlítás. Az egyes szegmensek alapvető jellemzőit a [TK] különbözteti meg: ötvözött és erősen ötvözött acélok (villamosenergia-termelési szegmens), ötvözetlen acélok (építőipar), valamint a vezetékcső, a béléscső, a termelőcső és fúrócső meghatározott termékkategóriái (olaj- és gázipari szegmens).”

95 Mivel a Bizottság által az áralákínálás elemzésével kapcsolatban követett okfejtés lényege – ideértve különösen az érintett termék piaci szegmenseinek figyelembevételét is – már kitűnt a vitatott rendelet indokolásából, semmi akadálya nem volt annak, hogy a jelen ügyben a Törvényszék felvilágosítást kérjen a Bizottságtól annak érdekében, hogy olyan kiegészítő magyarázatokat kérjen, amelyeket e bíróság szükségesnek ítélt ahhoz, hogy a Hubei által a Bizottsággal szemben megfogalmazott kifogásokra tekintettel teljes mértékben megértse ezt az elemzést.

96 Ebből következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy nem veheti figyelembe a TK-módszer alkalmazásából eredő, a jelen ítélet 85. pontjában említett adatokat, noha maga e bíróság kérte a Bizottságot, hogy azokat a tárgyalást követően nyújtsa be. Mivel ezek az információk tehát az iratanyag részét képezik, azokat figyelembe kell venni az első és a második jogalap értékelése során.

97 Ennek következtében a harmadik fellebbezési jogalapnak helyt kell adni.

– *Az első és második jogalapról*

98 Első jogalapjának első részében a Bizottság lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdését megsértve megkövetelte az áralákínálásnak az érintett termék minden piaci szegmensére vonatkozó vizsgálatát, amely rendelkezés csak a hasonló termék szintjén ír elő ilyen elemzést. E jogalap második részében a Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék az áralákínálás minden egyes piaci szegmensek tekintetében történő elemzésének követelményét két korábbi elemre alapította, nevezetesen a „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentésre és a 2004. október 28-i Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ítéletre (T-35/01, EU:T:2004:317), miközben az e precedensekből levont következtetések a jelen ügyben nem alkalmazhatók. Első jogalapjának harmadik részében a Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a megtámadott ítélet 59., 61., 62. és 64. pontjában felsorolt tények olyan kivételes körülményeknek minősülnek, amelyek szükségessé teszik az áralákínálás piaci szegmensenkénti vizsgálatát.

99 Második jogalapjával a Bizottság a megtámadott ítélet 60. és 67. pontját vitatja, amelyekben a Törvényszék lényegében azt állapította meg, hogy a TK-k módszere nem megfelelő ahhoz, hogy az áralákínálás vizsgálata során figyelembe vegyék az érintett termék piacának szegmentációját.

100 E két jogalapot együttesen kell vizsgálni, mivel nagyrészt átfedésben vannak, amennyiben mindkettő a megtámadott ítélet 67. pontját kifogásolja.

101 E tekintetben a megtámadott ítélet 60., 66. és 67. pontjából az következik, hogy a Törvényszék szerint a TK-módszer alkalmazása ellenére a Bizottság nem vette figyelembe az érintett termék piacának felbontását többek között az áralákínálásra vonatkozó elemzése keretében, miközben a jelen ügynek az ezen ítélet 59., 61., 62. és 64. pontjában bemutatott sajátos tényállása az érintett termék minden egyes szegmensére vonatkozóan megkövetelte az ilyen elemzést, és ennélfogva ezen intézmény az elemzését nem az ügy valamennyi releváns adatára alapította.

102 Amint az a jelen ítélet 35. és 36. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatból kitűnik, annak a széles mérlegelési jogkörnek, amely a dömpingellenes eljárás keretében az általa vizsgálandó gazdasági és politikai helyzetek összetettségéből adódóan illeti meg a Bizottságot, és amely többek között az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár fennállásának meghatározására vonatkozik, azzal jár, hogy ami a tényállás ezen intézmény általi értékelését illeti, a bírósági felülvizsgálatnak a nyilvánvaló mérlegelési hiba fennállásának vizsgálatára kell korlátozódnia.

103 Márpedig az áralákínálás elemzése kapcsán a Törvényszék nem állapította meg, hogy a Bizottság a TK-módszer alkalmazásával a tényállás mérlegelésében nyilvánvaló hibát követett el, amennyiben nem vette figyelembe az érintett termék piacának szegmentációját.

104 A vitatott rendelet (24) és (108) preambulumbekezdéséből ugyanis az következik, hogy a piaci szegmenseket illetően a Bizottság rámutatott arra, hogy a terméktípusok közötti releváns különbségeket a TK-k keretében figyelembe vették, ami lehetővé tette annak biztosítását, hogy csak összehasonlítható termékeket hasonlítsanak össze egymással, és hogy a piaci szegmensek főbb jellemzői kitűnnek a TK-k útján.

105 Különösen, amint arra lényegében a főtanácsnok is rámutatott indítványának 92. és 93. pontjában, az egyes termékkódok első számjegye arra a szegmensre utalt, amelybe az érintett terméktípus tartozott, és a Bizottság TK-nként összehasonlította a dömpingelt behozatal árait és az uniós gyártók árait.

106 Következésképpen a termékkódok módszerének alkalmazásakor a Bizottság figyelembe vette az érintett termék piaci szegmenseit, többek között az áralákínálás elemzése során, következésképpen nem róható fel neki, hogy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett volna el ezen elemzés elvégzése során.

107 Ebből következik, amint arra a Bizottság a hatodik jogalapjának harmadik részében hivatkozik, hogy a Törvényszék e tekintetben túllépte a bírósági felülvizsgálat határait, amely a kár meghatározása és különösen az áralákínálás elemzése tekintetében arra kötelezi őt, hogy tartsa tiszteletben az e tekintetben a Bizottság számára fenntartott széles mérlegelési mozgásteret, amely – amint arra a főtanácsnok az indítványának 167. pontjában szintén rámutatott – kiterjed legalább az elemzés módszerére, az összegyűjtendő adatokra és bizonyítékokra, az áralákínálási különbözet meghatározásához használandó számítási módszerre, valamint a begyűjtött adatok értelmezésére és értékelésére vonatkozó döntésekre.

108 A Hubei azon, a Törvényszék előtt már felhozott érvét illetően, amely szerint a TK-módszer alkalmazása elégtelen, mivel nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az adott szegmensbe tartozó behozatalok milyen hatást gyakoroltak az uniós gazdasági ágazat más szegmensbe tartozó termékeinek eladási áraira, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék annak nem adott helyt.

109 Ezzel szemben a megtámadott ítélet 67. pontjában a Törvényszék azt rótta fel a Bizottságnak, hogy nem vizsgálta meg legalábbis azt, hogy a jelen ügyben vizsgált termék jelentős szegmentációjára tekintettel az uniós gazdasági ágazat árainak csökkenése nem olyan szegmensből származik, amelyben a kínai import alacsony jelenléttel vagy olyan áralákínálási szinttel rendelkezett, amely nem tekinthető jelentősnek.

110 Márpedig, amint az a Bizottság által a Törvényszék kérésére válaszul szolgáltatott, a jelen ítélet 85. pontjában említett adatokból következik, a TK-módszer alkalmazása lehetővé tette annak megállapítását, hogy a dömpingelt behozatalok és az uniós gazdasági ágazat által értékesített termékek teljes mértékben összehasonlíthatók voltak a piac három szegmensében, és hogy az áralákínálásra e három szegmens mindegyikében sor került, így a jelen ügyben nem állt fenn olyan erős szegmentációval jellemezhető helyzet, mint amelyre „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentés, illetve a 2004. október 28-i Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ítéletre (T-35/01, EU:T:2004:317) alapjául szolgáló ügy vonatkozott.

111 E körülmények között, ha a jelen ítélet 77–80. pontjában felidézett elvekre tekintettel az áralákínálásnak a megtámadott ítélet 67. pontjában említetthez hasonló kiegészítő vizsgálat, amely abból áll, hogy a TK-módszer alapján végzett elemzésen felül szegmensenként összehasonlítsák az árakat, vagyis a TK-nkénti összehasonlításban, kötelező lehet a Bizottság számára bizonyos, az érintett termék jelentős szegmentációja által jellemzett kivételes körülmények között, amelyek jelentős árkülönbségeket vonnak maguk után az egyes szegmensek között, annak ellenére, hogy ezen intézmény számára széles mérlegelési jogkört kell fenntartani az áralákínálás elemzésére szolgáló pontos módszer meghatározása terén, az ilyen kiegészítő elemzés mindazonáltal nem volt kötelező a jelen ügyben a Bizottság által a Törvényszék kifejezett kérelmére az e bíróság előtti tárgyalást követően szolgáltatott adatokra tekintettel.

112 Hozzá lehet tenni, hogy különösen a három piaci szegmens közötti jelentős árkülönbségek fennállását illetően a vitatott rendelet (24) és (108) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a jelen ügyben ezek főként az erősen ötvözött acélnak a villamosenergia-termelés szegmensébe tartozó termékek tekintetében történő felhasználásához kapcsolódtak, míg a két másik szegmensbe tartozó termékek gyártásához nem ötvözött acélokat használtak.

113 Ezenkívül az említett (24) és (108) preambulumbekezdésből kitűnik, amint arra lényegében a főtanácsnok is rámutatott indítványának 105. pontjában, hogy a TK-módszer alkalmazásával az ötvözött és erősen ötvözött acélhoz kapcsolódó költségek és árak közötti különbségeket figyelembe vették a TK-k felépítésének köszönhetően, különösen a TK-ban figyelembe vett első jellemző, azaz a terméktípus tekintetében, különbséget téve az ötvözetlen, az ötvözött és az erősen ötvözött acél között.

114 Következésképpen a jelen ügyben, mivel a vizsgált termék piacának különböző szegmensei közötti árkülönbségeket már figyelembe vették különösen az áralákínálásnak a TK-módszer szerinti elemzése keretében, azok nem kötelezték a Bizottságot arra, hogy elvégezze a megtámadott ítélet 67. pontjában említett kiegészítő elemzést.

115 A fentiekből következik, hogy az első és a második jogalap megalapozott. Ezenkívül meg kell állapítani, hogy következésképpen a hatodik jogalap harmadik része is megalapozott, amennyiben a Bizottság e részben azt kifogásolja, hogy a Törvényszék túllépte a rá háruló bírósági felülvizsgálat korlátait, amikor a megtámadott ítélet 59–66. pontjában úgy ítélte meg, hogy ezen intézmény, mivel nem elemezte a piaci szegmensenkénti áralákínálást, nem vette figyelembe a releváns adatok összességét, anélkül azonban, hogy e bíróság megállapította volna, hogy ezen intézmény nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.

A negyedik jogalapról

116 Negyedik jogalapjával az ArcelorMittal és társai által támogatott Bizottság a megtámadott ítéletet annyiban vitatja, amennyiben ezen ítélet 68–76. pontjában a Törvényszék lényegében azt állapította meg, hogy a Bizottság – az alaprendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértésével – nem vette figyelembe az árlalákínálásra, és általánosabban véve a dömpingelt behozatalnak az uniós piacon a hasonló termékek árára gyakorolt hatására vonatkozó elemzésében a mintába bevont uniós gyártók által előállított hasonló termékek bizonyos mennyiségét, azaz az e gyártók által értékesített 66 közül 17 terméktípust, amelyeket a mintába bevont kínai gyártó-exportőrök nem exportáltak, és következésképpen nem vette figyelembe az ügy releváns adatainak összességét ezen elemzésben, amint azt a fenti rendelkezések megkövetelik.

A felek érvei

117 Negyedik jogalapjának első részében a Bizottság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az a megtámadott ítélet 68–76. pontjában azt állapította meg, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdését, mivel az áralákínálás elemzése keretében nem vette figyelembe a mintavételbe bevont uniós gyártók által értékesített 66 terméktípusból 17-et, amelyet a mintavételbe bevont kínai exportáló gyártók nem értékesítettek.

118 Márpedig annak megállapításával, hogy az uniós gazdasági ágazat által értékesített valamennyi terméktípust figyelembe kell venni az áralákínálás elemzése során, a Törvényszék tévedett ezen elemzés jellegét illetően, mivel magának az alaprendelet 3. cikke (3) bekezdésének értelmében azt a hasonló termék szintjén, nem pedig az egyes terméktípusok vagy TK-k szintjén kell elvégezni.

119 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a hasonló termék szintjén igenis bizonyította az áralákínálás fennállását. Először kiszámította az alákínálási különbözeteket a TK-k szintjén, majd meghatározta az áralákínálás súlyozott átlagát valamennyi TK tekintetében. Ha egyes TK-k tekintetében nem is állapítható meg áralákínálás vagy negatív alákínálás állapítható meg, ez nem jelenti azt, hogy e TK-kra nem lehet dömpingellenes vámot kivetni. Elegendő ugyanis, ha a hasonló termék szintjén átlagosan áralákínálást állapítanak meg.

120 Negyedik jogalapjának második részében a Bizottság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a dömpingelt behozatal uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatásainak az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján elvégzendő elemzése szükségessé tette, hogy figyelembe vegyék a mintába bevont uniós gyártók által értékesített, de a mintába bevont kínai gyártók által az Unióba nem exportált 17 termékkódot.

121 A Bizottság először is arra hivatkozik, hogy e TK-k esetleges hatása az uniós gazdasági ágazat áraira nem ebbe az elemzésbe, hanem adott esetben a különálló, ún. „be nem tudhatósági” elemzés körébe tartozik, amelyet a Bizottságnak egy későbbi szakaszban kell elvégeznie az említett rendelet 3. cikkének (7) bekezdése értelmében, amely rendelkezés megsértésére a Hubei azonban nem hivatkozott.

122 Az ilyen be nem tudhatósági elemzésbe illeszkedik a megtámadott ítélet 72–74. pontjában vizsgált azon kérdés, hogy az uniós gazdasági ágazat árcsökkenést szenvedhetett-e el az e 17 TK alá tartozó, a kínai exportáló gyártók által nem exportált termékek ezen ágazat általi értékesítése következtében.

123 Másodszor a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 71. pontjában tévesen hivatkozott a „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentés 5.180 pontjára annak alátámasztása érdekében, hogy egyetlen bizonyíték sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy lehetséges lenne az, hogy az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt elemzés ne vegye figyelembe a hasonló termék bizonyos, az áralákínálással nem érintett mennyiségét.

124 Ami a negyedik jogalap első részét illeti, a Hubei az arra alapított érvet illetően, hogy az áralákínálást hasonló termék szintjén kell megállapítani, azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 74. pontjában a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a Bizottság – bizonyos terméktípusok tekintetében az áralákínálás megállapítását követően – nem terjesztheti ki e megállapítást olyan más terméktípusokra, amelyek esetében nem került bizonyításra semmilyen áralákínálás, és következésképpen összességükben a hasonló termékekre.

125 Így a Törvényszék figyelembe vette a Bíróság által a 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet (C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269) 60. pontjában kifejtett aggodalmakat, nevezetesen azt, hogy ha az uniós intézmények kizárhatnák a dömpingkülönbözet számításából az érintett termék bizonyos típusaira vonatkozó exportügyleteket, az azt jelentené, hogy lehetőséget biztosítanának számukra arra, hogy befolyásolják a dömpingkülönbözet számításának eredményét egy vagy több terméktípus vagy -modell kizárásával.

126 A manipuláció ilyen kockázata akkor is fennállna az áralákínálás elemzése során is, ha a Bizottság nem lenne köteles figyelembe venni a mintavételbe bevont uniós gyártók valamennyi eladását. Ez ugyanis lehetővé tenné számára, hogy csak az uniós gazdasági ágazat értékesítéseinek egy részére állapítson meg alákínálást, és e megállapítást kiterjessze ezen értékesítések összességére, anélkül hogy magyarázatot kellene adnia arra, hogy ez utóbbi értékesítések milyen hatással voltak az árakra.

127 A negyedik jogalap második részét illetően a Hubei előadja, hogy hatástalan a Bizottság azon érve, amely szerint az árakra gyakorolt hatások elemzése és az okozati összefüggés meghatározása teljesen független szakaszoknak minősülnek, mivel a Bizottság nem vitatta a megtámadott ítélet 86. pontját, amelyben a Törvényszék megállapította, hogy összefüggés áll fenn az áralákínálás meghatározása és az okozati összefüggés megállapítása között.

128 Mindenesetre az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése, amennyiben a dömpingelt behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatására utal, magában foglalja az okozati összefüggésre és a be nem tudhatóságra vonatkozó követelményeket, amelyeket ezt követően e rendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdése fejt ki.

129 Ezenkívül a megtámadott ítélet 71. pontjában a Törvényszék nem a be nem tudhatósági elemzést írta elő, hanem helyesen hivatkozott a „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentés 5.180 pontjára, amely lényegében megerősíti, hogy meg kell állapítani az árra gyakorolt hatásokat a szóban forgó termék összessége tekintetében, anélkül hogy kizárta volna azokat a terméktípusokat, amelyek tekintetében semmilyen áralákínálást nem állapítottak meg.

A Bíróság álláspontja

130 Elöljáróban pontosítani kell a Törvényszék által a megtámadott ítélet 68–74. pontjában kifejtett, az áralákínálás Bizottság által elvégzett elemzésére vonatkozó kifogás terjedelmét, vagyis lényegében azt, hogy ezen intézmény az alaprendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértésével nem vett figyelembe 17 terméktípust vagy TK-t a mintavételbe bevont uniós gyártók által értékesített 66 terméktípusból, ami e gyártók értékesítési volumenének 8%-át teszi ki.

131 E tekintetben először is a megtámadott ítélet 69–71. pontjából kitűnik, hogy – amint azt a „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentés is megerősíti – „egyetlen bizonyíték sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy lehetséges lenne az, hogy az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt elemzés ne vegye figyelembe a hasonló termék bizonyos, az áralákínálással nem érintett mennyiségét”, a jelen esetben az uniós gazdasági ágazat által értékesített azon 17 terméktípus mennyiségét, amelyek tekintetében nem létezett megfelelő importtermék.

132 Amint azt a főtanácsnok is megállapította indítványának 126. pontjában, ebből az következik, hogy a Törvényszék szerint a Bizottság a dömpingelt import uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatásainak elemzése keretében minden körülmények között köteles figyelembe venni az uniós gazdasági ágazat hasonló termékének valamennyi értékesítését.

133 Következésképpen a jelen ügyben a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság az elemzése valamennyi releváns adatra való alapozása érdekében köteles volt figyelembe venni a mintába bevont uniós gyártók által értékesített valamennyi TK-t, ideértve a mintavételbe bevont kínai exportáló gyártók által nem exportált 17 TK-t is.

134 Másodszor, a megtámadott ítélet 73. és 74. pontjában a Törvényszék lényegében azt rótta fel a Bizottságnak, hogy az az áralákínálás elemzése és az uniós gazdasági ágazat árainak alakulása között általa megállapított kapcsolatot téves tényekre alapította, mivel a Bizottság nem vette figyelembe a szóban forgó 17 TK-t, noha – a vitatott rendeletben e tekintetben ismertetett különös indokolás hiányában – nem volt kizárható, hogy e terméktípusok „nem elhanyagolható módon hozzájárultak a mintába bevont uniós gyártók árainak csökkenéséhez”.

135 Amint azt a főtanácsnok is megállapította indítványának 128. pontjában, a Törvényszék ezzel a kifogással lényegében azt rótta fel, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg, hogy e 17 terméktípus árai mennyiben járulhattak hozzá a mintavételbe bevont uniós gyártók árainak alakulásához, azaz ezen árak csökkenéséhez.

– A Törvényszék téves jogalkalmazásáról, amennyiben úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a dömpingelt behozatalnak az uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt, az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt hatásvizsgálata keretében köteles volt figyelembe venni a szóban forgó terméknek az ezen gazdasági ágazat által értékesített valamennyi típusát

136 Azon, a Bizottság által vitatott elvi állítás megalapozásához, amely szerint a dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatások vizsgálata során, különösen az áralákínálás elemzése során az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése előírja, hogy ezen intézmény változatlanul vegye figyelembe a szóban forgó terméknek az ezen gazdasági ágazat által értékesített valamennyi típusát, még akkor is, ha azokat az exportáló gyártók nem exportálták az Unióba, és ezért per definitionem nem képezik dömping tárgyát, a Törvényszék a megtámadott ítélet 71. pontjában a „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentés 5.180 pontjára hivatkozott, amelyben e testület úgy ítélte meg, hogy az adott ügyben az érintett kínai hatóságok kötelesek voltak „a dömpingelt behozatal áralákínálásának jelentős voltát a belföldi termelés azon arányával összefüggésben kellett értékelniük, amelynek vonatkozásában az áralákínálás nem nyert megállapítást”.

137 Ezt a mondatot az e jelentésben tárgyalt ügy összefüggésében kell értelmezni. Ez az ügy ugyanis olyan sajátos helyzetre vonatkozott, amelyben a kínai hatóságok nem elemezték és nem is állapították meg az áralákínálást az A piac azon szegmensébe tartozó termékek tekintetében, amelyben a belföldi értékesítések összpontosultak, hanem arra korlátozódtak, hogy e szegmensre kiterjesztették a B és C piaci szegmensre vonatkozó áralákínálás elemzéséből levont azon megállapításokat, amely szegmensekben a dömpingelt behozatalok összpontosultak.

138 Ilyen különleges helyzetben a WTO Vitarendezési Testülete által létrehozott Fellebbviteli Testület úgy ítélte meg, hogy az említett hatóságok az áralákínálás elemzéséből nem zárhatták ki „a belföldi termelés azon hányadát, amelynek vonatkozásában az áralákínálás nem nyert megállapítást”.

139 A jelen ügy azonban nem ilyen különleges helyzetre vonatkozik, hanem egy alapvetően eltérő helyzetre.

140 Amint ugyanis a harmadik jogalap vizsgálata során már megállapításra került, az iratokból kitűnik, hogy a jelen ügyben nem a vizsgált termék piacának olyan sajátos szegmentációjáról van szó, amelyben az uniós gazdasági ágazat értékesítései az érintett termék piacának más szegmensében összpontosulnak, mint amelyben a dömpingelt behozatalok összpontosulnak, hanem olyan helyzetről, amelyben a Bizottság megállapította, hogy az érintett három szegmensben ténylegesen sor került áralákínálásra.

141 Egyébiránt nem vitatott, hogy – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 38. pontjában megállapította – a kínai behozatal egészére vonatkozóan elvégezhető volt az áralákínálás vizsgálata, és hogy – amint az ezen ítélet 68. és 74. pontjában szerepel – ezen elemzés során figyelembe vették az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumenének 92%-át.

142 Ezenkívül, bár a jelen ügyben a Bizottság az áralákínálás elemzése során nem vette figyelembe a nemzeti termelés bizonyos mennyiségét, nevezetesen a szóban forgó 17 TK-t, ennek oka – amint azt egyébként a Törvényszék is megállapította a megtámadott ítélet 69. pontjában – az, hogy a vizsgált termék e típusai esetében nem volt abban a helyzetben, hogy kiszámítsa az áralákínálási különbözetet, mivel nem létezett megfelelő típusú importtermék.

143 Következésképpen, amint azt a főtanácsnok az indítványának 152. pontjában hangsúlyozta, ha a megtámadott ítélet 70. pontjában a Törvényszék jelezte, hogy a szóban forgó 17 TK árai „*per definitionem* nem voltak alákínáltak”, ezen ítélet 71. pontjában pedig azt, hogy a jelen ügyben olyan helyzetről van szó, amelyben a belföldi értékesítések bizonyos mennyisége nem képezi az áralákínálás tárgyát, a tényállás ekképpen való bemutatása nem pontos.

144 Ugyanis az, hogy az áralákínálás elemzése során nem vették figyelembe az érintett 17 TK-t, csupán a Bizottság azon döntésének következménye, hogy ezt az elemzést a TK-módszer alkalmazásával végezte el, amit mint olyat egyébként nem vitattak, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 37. pontjában megállapította.

145 Ebből következik, hogy a megtámadott ítélet 71. pontjában a Törvényszék tévesen támaszkodott a „HP-SSST” fellebbviteli testületi jelentés 5.180 pontjára annak alátámasztása érdekében, hogy létezik egy olyan elv, amely szerint a Bizottságnak a dömpingelt import uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatásaira vonatkozó vizsgálata során, és különösen az áralákínálás elemzése során minden esetben figyelembe kellene vennie a szóban forgó gazdasági ágazat által értékesített valamennyi terméktípust.

146 A Hubei mindazonáltal azt állítja, hogy ez az elv alapulhat a 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítéletből (C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269) eredő megállapítások analógia útján történő alkalmazásán.

147 Márpedig ennek az érvnek, amelyre – amint az a megtámadott ítélet 24. pontjából kitűnik – a Hubei a Törvényszék előtt már hivatkozott, de amelyről a Törvényszék nem határozott, nem lehet helyt adni.

148 A 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet (C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269) 61. pontjában ugyanis a Bíróság megállapította, hogy tekintettel a szövegére, a céljára és a hátterét képező összefüggésekre, az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése nem értelmezhető úgy, hogy az lehetővé teszi az érintett termék bizonyos típusaival kapcsolatos, az Unióba irányuló exporttranzakciók kizárását a dömpingkülönbözet számításából, és hogy ezzel ellentétben e rendelkezésből az következik, hogy az uniós intézmények kötelesek e tranzakciókat figyelembe venni e számítás során.

149 Ezen ítélet 60. pontjában a Bíróság megállapította, hogy minden más értelmezés lehetővé tenné ezen intézmények számára, hogy befolyásolják a dömpingkülönbözet kiszámításának eredményét azáltal, hogy kizárják a szóban forgó termék egy vagy több típusát vagy modelljét.

150 Meg kell azonban állapítani, hogy az említett ítéletből levont következtetések, amennyiben azok az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének értelmezésére vonatkoznak, nem ültethetők át a dömpingelt behozatal uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatásának az e rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt elemzésére.

151 E 2. cikk (11) bekezdésének szövegét illetően ugyanis a Bíróság a 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet (C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269) 53. pontjában hangsúlyozta, hogy mivel e rendelkezés kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a dömpingkülönbözet kiszámítása során a rendes érték és az exportár összehasonlítási módjától függetlenül „az Unióba irányuló összes exportügylet árait” figyelembe kell venni, az uniós intézmények nem zárhatják ki a dömpingkülönbözet kiszámítása során az érintett termék bizonyos típusaira vonatkozó exporttranzakciókat.

152 Márpedig az alaprendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdésének szövege teljesen más, mivel az nem írja elő, és nem is utal arra, hogy a dömpingelt import uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatására vonatkozó elemzésnek minden körülmények között figyelembe kell vennie e gazdasági ágazat teljes értékesítését.

153 Ellenkezőleg, az alaprendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdésének szövege azt jelzi, hogy e rendelkezések nem kötelezik a Bizottságot arra, hogy a dömpingelt behozatal uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatásának elemzése során szükségszerűen figyelembe vegye a hasonló terméknek az uniós gazdasági ágazat általi valamennyi értékesítését.

154 Amint arra a Bizottság is hivatkozik, ezt megerősíti a dömpingkülönbözet meghatározása és a dömpingelt behozatal uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatásának a kár meghatározása céljából történő elemzése közötti alapvető különbség, amely abból következik, hogy ez az elemzés nem ugyanazon vállalkozás eladásainak összehasonlítását foglalja magában, mint a dömpingkülönbözet meghatározása során, amelyet az érintett gyártó-exportőr adatai alapján számolnak ki, hanem több vállalkozását, azaz a mintába bevont gyártó-exportőrökét és az uniós gazdasági ágazatba tartozó, a mintába bevont vállalkozásokét.

155 Márpedig e vállalkozások értékesítéseinek összehasonlítása gyakran nehezebb lesz az áralákínálás elemzése keretében, mint a dömpingkülönbözet meghatározása keretében, mivel az e különböző vállalkozások által értékesített terméktípusok köre általában csak részben fedi egymást.

156 Amint azt a főtanácsnok is megállapította indítványának 145. pontjában, ez a kockázat, hogy bizonyos terméktípusok nem vehetők figyelembe az alákínálás elemzése során az e különböző vállalkozások által értékesített termékek választékának különbsége miatt, még magasabb is, ha a TK-k részletesebbek.

157 Ugyanis, bár a TK-k nagyobb elaprózódásának előnye az, hogy a több közös fizikai és műszaki jellemzőkkel rendelkező terméktípus kerül összehasonlításra, hátrányként növelte annak lehetőségét, hogy az egyik vagy másik érintett társaság által értékesített egyes terméktípusoknak ne legyen megfelelője, és ezért azokat nem lehet ezen elemzésben összevetni és figyelembe venni.

158 Végül, bár a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik az áralákínálás elemzéséhez szükséges pontos módszer meghatározása tekintetében, amely módszer elkerülhetetlen következménye lehet – amint a TK-módszer esetében –, hogy bizonyos terméktípusok nem hasonlíthatók össze, következésképpen nem vehetők figyelembe ezen elemzés keretében, ezt korlátozza az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdésében a Bizottsággal szemben előírt kötelezettség, hogy sor kerüljön a dömpingelt behozatal uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatásainak objektív vizsgálatára.

159 Ebből azt a következtetést kell levonni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatásnak az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt elemzése keretében, és különösen az áralákínálás elemzése keretében a Bizottság minden körülmények között köteles figyelembe venni az ezen ágazat által értékesített termékek összességét, ideértve a érintett termék azon típusait is, amelyeket a mintába bevont exportáló gyártók nem értékesítenek.

– A Törvényszék téves jogalkalmazásáról, amennyiben úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a dömpingelt behozatalnak az uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt, az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt hatásának vizsgálata keretében köteles volt megvizsgálni, hogy a vizsgált termék 17 típusára vonatkozó árak milyen mértékben járulhattak hozzá a mintavételbe bevont uniós gyártók árainak csökkenéséhez

160 Amint az a jelen ítélet 134. pontjában már megállapításra került, a Törvényszék a megtámadott ítélet 73. és 74. pontjában lényegében azt rótta fel a Bizottságnak, hogy az áralákínálás elemzése és az uniós gazdasági ágazat árainak alakulása között általa megállapított kapcsolatot téves ténybeli alapra alapította, mivel a 66 TK közül közül 17-et nem vett figyelembe, holott nem volt kizárható – az e tekintetben a vitatott rendeletben foglalt különös indokolás hiányában –, hogy e terméktípusok „nem elhanyagolható módon hozzájárultak a mintába bevont uniós gyártók árainak csökkenéséhez”.

161 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt elemzés a „dömpingelt behozatal” uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatásának vizsgálatából áll.

162 Márpedig nem tartozik az ilyen elemzés körébe az olyan vizsgálat, mint amely a megtámadott ítélet 74. pontjában szerepel, amely nem a dömpingelt behozatalnak, hanem az érintett termék e gazdasági ágazat által értékesített 17 típusának az uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatásaira irányul, amely termékek *per definitionem* nem képezik részét e behozataloknak.

163 Ezenkívül, amint arra lényegében a főtanácsnok is rámutatott indítványának 151. pontjában, ha a megtámadott ítélet 74. pontjában említett vizsgálat ahhoz vezet, hogy ténylegesen megállapítják, hogy az érintett 17 TK „nem elhanyagolható” hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat árainak csökkenésére, az ilyen következtetés csak két okból magyarázható.

164 E következtetést ugyanis először is az magyarázhatja, hogy a dömpingelt behozatal e 17 terméktípus árára még jelentősebb hatást gyakorolt, mint az, amelyet a Bizottság azon más terméktípusok tekintetében határozott meg, amelyek tekintetében az áralákínálást megállapították.

165 Ebben az esetben azonban az uniós piacra történő behozatal folytán a hasonló termék árára gyakorolt káros hatások fennállására vonatkozó következtetést semmi esetre sem lehet tévesként kétségbe vonni. E megállapítás legfeljebb azt jelezheti, hogy még nagyobb áralákínálás történt, megerősítve ezáltal a kár fennállásának megállapítását.

166 Másodszor, amennyiben az említett következtetés a behozatalon kívüli egyéb olyan tényezők hatásával magyarázható, amelyek az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdése értelmében hozzájárultak az uniós gazdasági ágazatnak okozott kárhoz, ezen egyéb tényezők hatásának vizsgálata az e rendelkezésben előírt úgynevezett „be nem tudhatósági” elemzés körébe tartozik, amelynek megsértésére a Hubei a Törvényszék által vizsgált és elfogadott jogalapok keretében nem hivatkozott, és amelyek tehát nem igazolhatják azt, hogy ez utóbbi keresetének helyt adjanak.

167 Egyébiránt, amint arra a Bizottság a hatodik jogalapjának harmadik részében hivatkozik, és amint arra lényegében a főtanácsnok is rámutatott indítványának 169–171. pontjában, a megtámadott ítélet 74. pontja más tekintetben is tévesen alkalmazta a jogot.

168 Az említett 74. pontban ugyanis a Törvényszék felrótta a Bizottságnak, hogy nem vizsgálta meg, hogy milyen hatással lehettek az uniós gyártók árainak alakulására a szóban forgó termék azon 17 típusának árai, amelyek esetében nem lehetett megállapítani az áralákínálást, anélkül hogy e tekintetben a Bizottságnak betudható nyilvánvaló mérlegelési hibát állapított volna meg.

169 Márpedig a Törvényszék ennek kimondásával túllépte azokat a korlátokat, amelyek – amint az a jelen ítélet 35–37. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatból kitűnik – a vitatott rendelethez hasonló jogi aktus jogszerűségének az uniós bíróság általi bírósági felülvizsgálatára vonatkoznak, azon széles mérlegelési jogkör miatt, amelyet az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében e tekintetben előírt kötelezettségeknek megfelelően az áralákínálás elemzése tekintetében fenn kell tartani a Bizottságnak.

170 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 68–76. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és ennélfogva helyt kell adni az alaprendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdésének téves értelmezésére alapított negyedik jogalapnak anélkül, hogy az ugyanezen pontokat e rendelet 17. cikkének állítólagos megsértésére tekintettel kifogásoló ötödik jogalapot vizsgálni kellene, amely még ha megalapozott is lenne, nem adna hozzá semmit ehhez a következtetéshez.

171 Végül a hatodik, téves jogalkalmazásra alapított jogalapot illetően, amennyiben a Törvényszék túl intenzív bírósági felülvizsgálatot gyakorolt az alákínálás Bizottság általi elemzésének vizsgálata során, e jogalap harmadik része a jelen ítélet 167–169. pontjában megjelölt mértékben megalapozott. Egyebekben e jogalapot nem kell megvizsgálni, mivel az a megtámadott ítélet azon pontjaira vonatkozik, amelyek tekintetében a negyedik jogalap vizsgálata keretében már megállapításra került a téves jogalkalmazás.

172 A fentiek összességére tekintettel, mivel az első, második, harmadik és negyedik jogalap, valamint a hatodik jogalap harmadik része megalapozott, a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy vizsgálni kellene az ötödik jogalapot, valamint a hatodik jogalap első és második részét.

A Törvényszék előtti keresetről

173 Az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet érdemben maga is eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi.

174 A jelen ügyben a Hubei által felhozott első és második kereseti jogalapot illetően elegendő megállapítani, hogy tekintettel különösen a jelen ítélet 103–115. pontjában, valamint 159. és 162. pontjában kifejtett megfontolásokra, semmilyen nyilvánvaló mérlegelési hiba nem befolyásolta a Bizottságnak a vitatott rendeletben szereplő, az áralákínálásra, a dömpingelt behozatalnak az uniós piacon a hasonló termékek árára gyakorolt hatására és az alaprendelet 3. cikke (2), (3) és (6) bekezdésének alkalmazásában az okozati összefüggés fennállására vonatkozó elemzését. Ezeket az érveket tehát mint megalapozatlanokat el kell utasítani.

175 Ezzel szemben a per állása nem teszi lehetővé a Hubei által a megsemmisítés iránti keresetének alátámasztására felhozott harmadik és negyedik jogalap eldöntését, amelyeket a Törvényszék nem vizsgált meg. Az ügyet következésképpen vissza kell utalni a Törvényszék elé.

A költségekről

176 Mivel az ügyet a Bíróság visszautalja a Törvényszék elé, a költségekről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke 2019. szeptember 24-i Hubei Xinyegang Special Tube kontra Bizottság ítéletét (T-500/17, nem tették közzé, EU:T:2019:691) hatályon kívül helyezi.

2) A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.

3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

Aláírások